బాబు బుద్ధిమంతనం

వాళ్ళమ్మ బెత్తం అట్టేపెట్టి మరీ పని చేసుకోవటం మొదలుపెట్టింది. వెధవ! మరీ ఆకతాయిఅయిపోతూన్నాడు. చక్కగా నీళ్లుపోసి, ఎంచక్కా బట్టలు తొడిగి, మొఖానికి పౌడరుపూసి ... పాపిడిదువ్వి... ......ఇంత చేస్తుంది వాళ్ళమ్మ! వాడి అందం చూసి మురిసిపోతుంది! అయితే ఏం! తుర్ మని వీధిలోకి పోతాడు. బట్టలన్నీ మాపుకొస్తాడు. అప్పుడే ఏదో సాహస కార్యం సాధించిన వీరునిలా పోజుపెట్టుకొని వస్తాడుయింటికి. చెప్పొద్దూ! వాళ్ళమ్మకు ఎక్కడలేని కోపం వస్తుంద. "వెధవ! వీపుచీరేస్తా" అని అమాంతం కొట్టేంతపనిచేసి కొట్టలేక ముద్దెట్టుకొంటుంది! చివరకుబుల్లిబుల్లి మాటల్తో కుఱ్ఱాడ్ని అనుకరిస్తూ చెబుతుంది.

"తప్పుకాదురా బాబూ! బట్టలు మురికిచేసుకోవచ్చునా" అని. అవి తీసివేసిమరో బట్టలు వేస్తుంది "అబ్బ! నేనువేగలేనురా బాబూ"... అదోపాట అయిపోయింది ఆమెకు. వెధవ! చేసేప్రతిపనీ ఏదోసాహస కార్యమామెగా మరి! మొన్న వాళ్లనాన్నగారు టైంపీసు క్రొత్తది పట్టుకొచ్చి టేబిల్ మీద పెట్టడం చూశాడు బుగ్గనుప్రేలుపెట్టుకొని మరీ!

అది టక్ టక్ మని కొడుతుంటే దానికి పాఠం నేర్పాలనుకొన్నాడు. గబగబా నాన్నారిచేతికఱ్ఱ తెచ్చి ఒక్క మొట్టికాయ వేశాడు గడియారం నెత్తిమీద. అది క్రిందపడి ముక్కలుముక్కలై కూర్చుంది. టక్ టక్ మని అనటం మానేసిందనే సంతోషంతో పోజు పెట్టాడు బాబు. ఆ చప్పుడుకు వాళ్లమ్మ వచ్చిచూస్తే రెండుచేతుల్తో చప్పట్లు చరవటం మొదలుపెట్టాడు. "ఓరి భడవా!" అంటూ వీపుమీద ఒక్కటి వేసింది వాళ్లమ్మ. పగిలిపోయి దిక్కులు చూస్తూన్న గడియారాన్ని చూపిస్తూ "మరి అది తక్ తక్ మని గోల చేస్తుందే" అని బావురుమన్నాడు

కొమర్రాజు ప్రసూనాంబ

వాళ్లమ్మను కావిలించుకుంటూ. "మా నాయనే ... మా బాబే ... ఊరుకో బాబూ. మాయదారిదాన్ని కొట్టాను" అని వాళ్ళమ్మ అమాంతం హృదయానికి హత్తుకొని ముద్దులు కురిపించేసింది. వాడి అఘాయిత్యం కాకపోతే మరేమిటి?! మరొకసారి యిలానే నాన్నగారి కొత్త గ్లాస్కోపంచె ఆరకట్టిఉంటే దీపంబుడ్డీ దగ్గరగాపెట్టి మరీ చూస్తున్నాడు దాని అంచుల్ని. వయ్యారంగా వంపులు తిరుగుతూ దాన్ని తిలకిస్తుంటే అంతపనీ అయింది! పంచె కాస్తా అంటుకొని కాలిపోతూంటే వాళ్లమ్మేవచ్చి గబగబా ఆర్పేసింది మంటల్ని. అమాయకంగా గుడ్లు మిటకరిస్తూ కూర్చున్నాడు బాబు అంతా చూస్తూ. వాళ్ళమ్మకు ఏంచేయాలో అర్థం కాలా బాబు ముఖం చూచి. ఆ ముఖంలో ఏదో జ్యోతి ఉంద[illegible]టుంది వాళ్ళమ్మ. చేరడేసి కళ్లు, చిన్నముక్కు, సొట్టపడే బుగ్గలు చూస్తుంటేనే చాలు వాళ్లమ్మకు. ఏదో ఒక సాహసం చేస్తాడు. గప్ చుప్ సంబారుబుడ్డీలా కూర్చుంటాడు. చేతులెలావస్తాయివాళ్లమ్మకు కొట్టేందుకు! చిదిపితే పాలుకారే బుగ్గలు మరీ ఉబ్బించి పోజుపెడ్తాడు. అప్పుడు వాళ్ళమ్మకనుకచూస్తే వాడిప అమాంతంవెళ్ళి ముద్దుల్లో ముంచేస్తుంది.

బాబు బయటకు పోయాడూ అంటే ఏదో ఒక ఘనకార్యం చేశాడే! విచిత్రమేమంటే ఎవర్నీ ఏమీ అనడు! ఎవరైనా ఏ[illegible]నైనా అన్యాయంగా కొడ్తున[illegible]తోస్తే వాడిమీద పడి ముష్టి[illegible] చేస్తాడు ఆర్తత్రాణపరాయణు[illegible] తానే గెలిచి పాప మా వ్యథి[illegible] రక్షించేస్థితిలో ఉంటే వీరకువా[illegible]రునిలా దుమ్ముకేగిన గుడ్డలతో యింట్లోకి ధైర్యంగా వస్తాడు అమ్మకెదురుగా! ఓడిపోయిన[illegible]తే పాపం మెల్లగా, పిల్లిలా అమ్మకు కనిపించకుండా యింట్లోకి పోయి ఏమంచం క్రిందనో జేరి విచారిస్తు

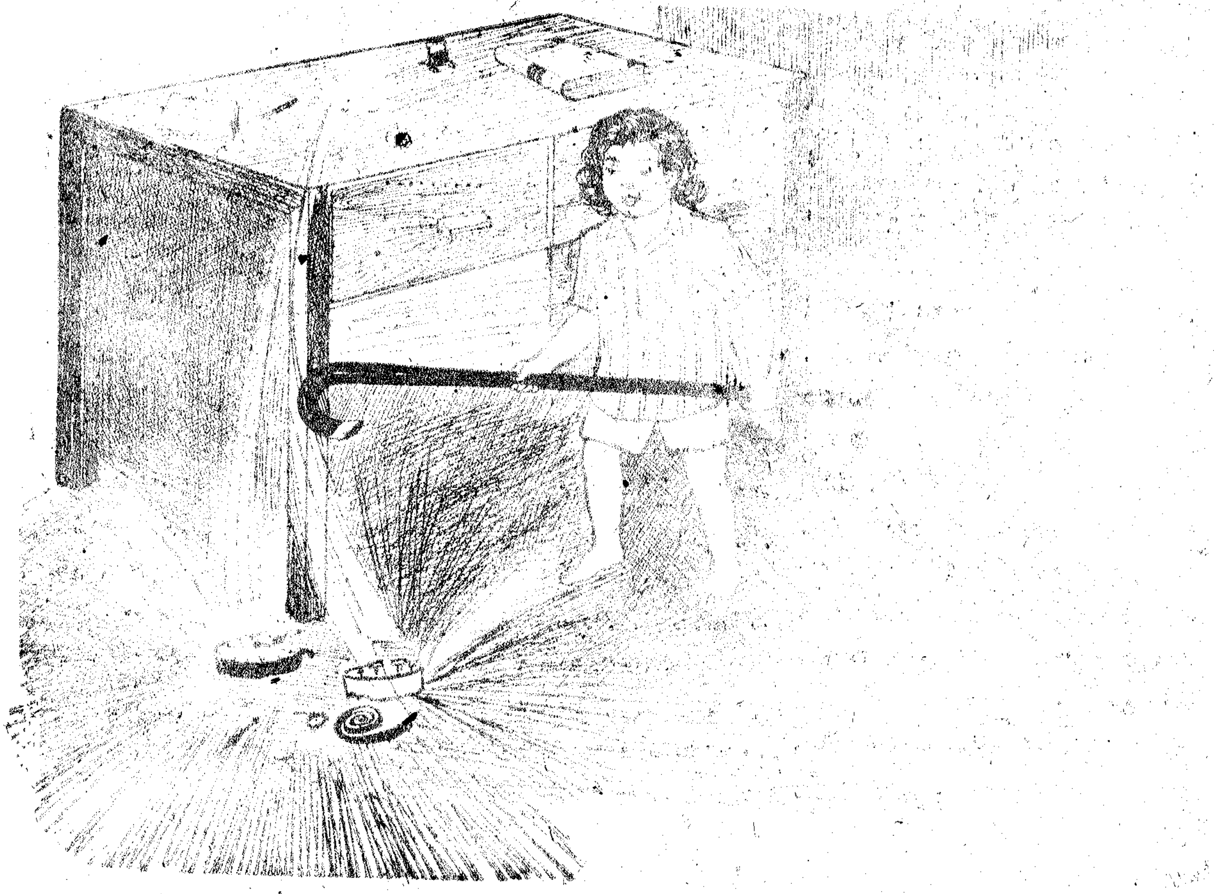

న్నట్లు కూర్చుంటాడు వాళ్ళమ్మా నాన్నా వెతుక్కుంటూ వచ్చేవరకు.

వీడు ఎంత ఆర్తత్రాణపరాయణుడంటే, ఒకనాడు జరిగిన విశేషం భలే గమ్మత్తుగా ఉంటుంది. పక్కింటి నారాయణరావుగారు వాళ్ల బ్బాయిని పట్టుకొని అదేపనిగా బాదుతున్నారు. అదైనా యింట్లో జరిగితే బాగుండేది. కాని వీధిలోనే ఉందిగా యిల్లు. ఆడుతూ ఆడుతూ ఉన్న పసికాయని పట్టుకొని వాళ్ల నాన్న అలా కొడుతుంటే అప్పుడే నీటుగా తయారైన మన బాబు సహించలేకపోయాడూ అంటే నమ్మండి. పెద్దగా ఆలోచించి ఒక కంకర రాయిపట్టుకొని వాళ్ల నాన్న నుదురుమీద సరిగా గురిచూసి కొట్టాడు. "అమ్మా!" అనుకుంటూ అలా గుడ్లు వెళ్ల బెట్టాడు పాపమా పెద్దమనిషి. పదినిముషాలవరకు. చూస్తే యీ డింభకుడు ఆ రేళ్ల కుట్టి వెధవ. అంత పెద్దమనిషిని అమాంతం కొట్టేశాడు. అయితే ఏం వాడి సంతోషం ఏమిటంటే అంతటి పెద్ద రాక్షసుని చేతులో పాపం తనలాంటి చిన్నకుఱ్ఱాడు దెబ్బలు తింటూంటే తానొక్కడై రక్షించగలిగాడన్న సంతోషం బాబుని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసిందనుకోండి. ఠీవిగా, గర్వంగా యింట్లోకిపోతూంటే వాళ్లమ్మ చెవి మెలేసింది సంగతులు తెలుసుకొని.

సరిగ్గా యించుమించు అలానే జరిగింది యీ రోజు కూడా! చెప్పేద్దూ! అప్పుడే నిండుచంద్రుడిలా ముస్తాబై వీధిలో బొంగరం పట్టుకొనినిలబడ్డాడు. ఏదోఅయింది. బహుశా ఏ ఆర్తనాదంవినిపించిందో ..."సిరికిన్ జెప్పడు..." అన్నట్లు ఆ బొంగరంకూడా వదిలేసి అమాంతం రోడ్డుకు అడ్డంగా పరుగెత్తాంటే చిన్నకారు ఒకటి వచ్చి సడన్ బ్రేకులు వేసుకొని ఆగిపోయింది. ఎంతగండం గడిచింది. డ్రైవరు క్రిందకు దిగి బాబుని పట్టుకొని బరబర లాక్కొచ్చాడు యింటికి. వాళ్లమ్మ బాబును గట్టిగా కావలించుకొని కాస్సేపు శోకాలు తీసింది. ఏవేవో దిగదుడుపులు తీసి పారేసింది. బెజవాడ కనకదుర్గమ్మకు పెద్దపెద్ద నమస్కారాలు పెట్టింది. ఇంతా అయినా బాబు

★ బాబు బుద్ధిమంతన

ఏదో విచారంగాఉన్నాడు. వాళ్లమ్మ పాపం ఏమీ అనలేదు కూడాను. అందులో పైగా వెండి గిన్నెలో పాలన్నం కలిపి తినిపిస్తుంటే ఒక్క మెతుకుకూడా సహిస్తే ఒట్టు! వాడికి ఆ దృశ్యం మరపు రావటం లేదు. ఎంతసేపూ ఆ ఆర్తు డెవరో పాపం మరో రాక్షసుని చేతిలో అన్యాయంగా దెబ్బలుతింటున్నట్లు, తనని రక్షించమని వేడుకొంటున్నట్లు, తనేం చేయలేక పోతున్నట్లు ఊహించుకొంటూంటే వాడికి దుఃఖం గంగానదివరదల్లా వచ్చేసింది.

మళ్లీ బాబు మంచిబట్టలు వేసుకొన్నాడు. వాళ్లమ్మ కనిపెట్టింది ఎక్కడైనా పోయే సన్నాహంలోఉన్న బాబునుచూచి! "ఎక్కడకూ వెళ్లకురా నాయనా"! అని. వింటేనా! ఊహూ!! అందుకే బెత్తం వెతికి అట్టే పెట్టింది మరీను! కొట్టేందుకే!!

అప్పుడే వాళ్లనాన్న ఊరినుండి వచ్చారు. యాపిల్ పండ్లూ మరి... యింకా ఏవేవో చాలా తెచ్చారు. వాళ్లమ్మ బాబుని పిలిచింది. లేండే. ఎటుపోయాడబ్బా! వాళ్లమ్మకు ఖంగారు ఎక్కువైంది........ ఇందాకనే ఓ గండం గడిచిందా మరి. మళ్ళీ ఎక్కడకోపోయాడు వెధవ. అనుకుంటూ బజారు నాల్గువైపులాచూస్తోంది.

ఇంతలో లోపల ఏదో చప్పుడైంది. నాన్నగారిగదిలో బాబు ఏదో చేస్తున్నాడు.

"ఓరి నీదుంపతెగా నీవిక్కడే ఉన్నావట్రా! అమ్మనీకోసంవెదుకుతోందిరా"...అంటూ వాళ్ళ నాన్న బాబును ఎత్తుకోబోయాడు. కొత్త పార్కరుపెన్ను నాన్నారిది బ్రద్దలై ఉంది బాబు చేతుల్లో. నాన్నగారికి ఎక్కడలేనికోపం వచ్చింది. పైగా బాబుని ఎత్తుకోబోతుంటే సిరా అంతా అయింది బట్టలనిండా.

"ఓరివెధవా"! అంటూ వాళ్లమ్మ దాచిపెట్టిన బెత్తం పట్టుకొచ్చి ఒక్కటి వేశారు బాబు వీపుమీద. ఆదెబ్బకు బాబు గుక్క పట్టి ఏడవటం మొదలు పెట్టాడు. ఆ ఏడుపు విని వాళ్లమ్మ గబగబా వచ్చి అమాంతంఎత్తుకుందివాణ్ణి. ఆదెబ్బ ఎంత గట్టిగా తగిలిందో కాని పాపం బాబు చాలసేపు ఏడ్చాడు. వాళ్లనాన్నగారుకూడా ఎంతో నొచ్చుకున్నారు. కాస్సేపటికి బాబూవళ్లుకాల్తోంది. ఆయనతో చెప్పింది వాళ్లమ్మ ఖంగారుపడుతూ. బాబు బెడ్‌మీద పడుకొన్నాడు. వాళ్లనాన్న టెంపరేచరుచూచారు. పాపం వాళ్లనాన్నా అమ్మా రెండువైపులా కూర్చొని ఖంగారు పడుతూనే ఉన్నారు. వాళ్లమ్మ బార్లీ కాచి యిచ్చింది. త్రాగనే లేదు బాబు.

ఆ రాత్రంతా ఉలిక్కిపడుతూనే ఉన్నాడు బాబు. రాత్రి తెల్లవారులూ ఎవరికీనిద్ర లేదు. ప్రొద్దునే లేచి వాళ్లమ్మ బార్లీ కాచి యిచ్చింది. బాబు కాస్త గుటక వేశాడు యీసారి. కాస్సేపటికి బాబూ మొఖమంతా చెమటతో తడిసిపోయింది. బాబు జ్వరం కాస్త తగ్గేసరికి ఎంతో సంబరపడింది వాళ్లమ్మ. సాయంత్రానికి పూర్తిగా తగ్గిపోయింది జ్వరం. వాళ్లమ్మ సంతృప్తితో వంటింట్లోకిపోయి అన్నం వండుతూంది.

"అమ్మా! ఇదిగోనే యాపిల్ పండు" అంటూ అమ్మకు అందిస్తూన్నాడు బాబు తను తింటూన్న పండును...వాళ్లమ్మ మా నాయనే అంటూ దగ్గరకు తీసుకొని ముద్దు పెట్టుకొంది. విశేషమేమంటే ఆనాటినుండి బాబు ఎంతగా మారిపోయాడనుకున్నారూ. చక్కగా అమ్మదగ్గరే కూర్చోడం మొదలుపెట్టాడు. ఎక్కడికీ పోడు ఏ చిలిపిపనులూ చేయడు. బాబు ఎంత బుద్ధిమంతుడయ్యాడనుకున్నారు!

బాబు యీమధ్య స్కూలుకు వెళ్తున్నాడు. పుస్తకాలు చంకన పెట్టుకొని రోడ్డు ప్రక్కగా నెమ్మదిగా వస్తుంటే చూచాను. ★